

Publicerad 2009-11-28 20:09 av Henrik Svensson

Kapitel Tretton - Christos

Emmerick och trollet trädde an borggården och stod både i beundran och förfäran, och åsåg Christos hemvist - Templari Braithabeliguri.

En man stod och vattnade några blommor vid templets ingång. Han bar en vir särk marmorerad med röda linjer som löpte ut från kragen och på huvudet bar han en stråhatt.

Emmerich stegade över den stenlagda borggården och fram till mannen. Han knäböjde inför honom.

Trollet stod och tittade på men hade föga någon aning om vem "trädgårdsmästaren" var och Saculdeque, i sitt missnöje var inte intresserad.

Emmerick kom tillbaka.

"Christos tar emot oss!" sade han med ett leende på läpparna. "men vi måste visa repekt och föra oss därefter!" sade Emmerick till trollet.

De såg trädgårdsmästaren träda in genom de mörka portarna och in i den vita byggnaden. De följde efter, dock på avstånd.

När de trädde in i byggnaden såg de med förtjusning dess skönhet med stora och höga kolonner som höll uppe taket.

Längst bort i palatsrummet såg de hur trädgårdsmästaren steg upp för en trappa och på den högsta avsatsen och satte sig i en tron som fanns däruppe. Han tog av sig stråhatten och tilltalade dem: "I som har rest så långväga för att finna bot och bättring här hos mig - stig fram!"

De två sammansvetsade Saculdeque och Turquoise gick fram till honom och såg på honom: "Vem är ni? Ni är inte en simpel trädgårdsmästare?"

"Simpel?" svarade han "Simpel? Är det så ni ser era medmänniskor förtjänar ni båda två att leva som ni gör nu. I smutsen, förtreten och ondskan! Är det så ni vill ha det?!"

De två sammansvetsade, rädda för mannens röst bönade och bad för sina liv och för befrielsen från sitt fängelse.

Han tittade på dem. Sedan gjorde han en handrörelse.

Saculdeque och Turquoise tittade upp igen.

De kunde inte tro sina ögon - de var fria!

De dansade som galna i det gigantiska rummet och ville inte sluta.

Emmerick stod fortfarande vid porten och kunde inte hålla sig för skratt.

Mannen reste sig upp och gick ned för trappan.

"Ni är nu helgade enligt den sed som är enligt Faderns påbud och enligt intighet och alltinghet!" sade mannen.

"Vem är ni?" frågade Saculdeque.

"Jag är han ni har sökt! Jag är Christos!"

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Henrik Svensson med Poeter.se id #7011 innehar upphovsrätten